

**РАЙНЕР МАРИЯ РИЛКЕ
ПОСЛЕДНА ЦЕЛ, КОЯТО АЗ
ПРИЗНАВАМ...**

Превод от немски: Стоян Бакърджиев, 1979

chitanka.info

ПОСЛЕДНА ЦЕЛ, КОЯТО АЗ ПРИЗНАВАМ... [0]

*Последна цел, която аз признавам,
ела, ужасна, в тъканта от плът!
Както пламтях в духа, в теб запламтявам.
Дървото се забави тоя път
да лумне в пламък, който ти запали,
но приближавам и изгарям в теб.
Ти цялата ми кротост не пожали
и всичко в мен превърна в ад свиреп.
Без бъдеще, разбит, но чист и тих
в страданието стъпих като в клада;
не диря аз от идното награда,
в сърцето си натрупаното скрих.
Аз ли горя безмълвно в тоя свят?
Угасват спомените като сън.
Ах ти, живот, живот: аз съм отвън.
Цял в огън съм. За всички непознат.*

*(Отказване. То не е болестта
през детството. Забавяне. Предлог
да порастем. А всичко ти шептеше.
Не смесвай онова, което беше
омайващо, с това.)*

Декември 1926

[0] Това стихотворение е последното нещо, написано от ръката на Рилке в последния му бележник. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.